

MÜHENDİSLERİN SORUNLARI

M. Oğuz Altay, Kubilay Yılmaz, Hafize Saritaş, Burak Şeker
CUMHURİYET ÜNİVERSİTESİ JEOGENÇ, SIVAS

1950'li yıllarda işsiz Mühendis yokken bugün yüzlerce işsiz söz konusu ve yoksulluk sınırının altında onur kırıcı ücretlerle çalışan arkadaşlarımız var. Üretimin terk edilip yatırımların azalmasından dolayı Türk Mühendisleri'ne ihtiyaç azmış gibi bir anlayış var. GATS Antlaşması ile (Hizmet ticareti genel antlaşması) serbest dolaşım altında yabancı mühendislerin ülkemize getirilmesi söz konusu. Bu antlaşmadan Türk Mühendisleri de yararlanmalıdır. En büyük tehlikelerden biriside Türk Mühendisleri'ni yabancı meslektaşlarının taşeronu (yardımcısı) noktasına getirilmesidir. Bir tür kalifiye eleman olarak kullanma hali söz konusu. Ne var ki kalifiye eleman ücreti dahi verilmiyor. Ücret dengesizliği de gün geçtikçe büyümektedir.

Mühendisler Türkiye'nin sanayileşme adımlarına büyük katkılar sunmuştur. 1954'te mühendislerin çoğunun kamuda çalıştığını görüyoruz. Örgüt, mühendisliğe teknik bir bakışla 1961 anayasasının etkisi ile 1970'li yıllara kadar ayak direyerek geliyor. 1970'te 10195 sayılı kararnameyle mühendisler; 657 sayılı devlet memurları yasasına tabi tutulmaktadır. Bazı mühendislerin aldıkları yüksek ücretlerin engellenmesi için bir tedbir olarak ortaya çıkan bir uygulamadır. 1970'lere kadar üretkenlikte ücretin düşünülmediği bir dönem söz konusudur. Ülke sorunlarına değinen bir duyarlı mühendislik bakış açısı vardır. 12 Mart ve 1980 darbesiyle gelen o karanlık günlerde meslek odalarındaki genç mühendislerde nasibini almıştır. O günlerde mühendislerde hâkim olan ortak bir düşünce vardı. O dönemde mühendisler: " Senin sorunlarının çözümü, halkın sorunlarının çözümünden ayrı düşünülemez." görüşünde bileşiyorlardı.

Son dönemde iktidarın üniversiteler üzerindeki hegemonyası görülmektedir. 1980 darbesiyle gelen YÖK zihniyeti üniversiteleri işlevinden çıkartmıştır. Neo-Liberalizm'in özü " Özelleştirme ve pahalı hale getirme politikasıdır", Bu süreçle birlikte üniversite, ticarethane; öğrenciler ise müşteri konumuna getirilmiştir. Günümüzde bunu açıkça görmekteyiz.

Üniversitelerin ciddi sorunları varken, iktidar yeni üniversiteler açmak gibi bir düşünce üretmektedir. Gerçekten üniversitelere ihtiyaç duyulduğundan değil; üniversite açılacak olan illerin ticaret çarklarının dönmesi amacıyla açılmaktadır. Mevcut üniversitelerin en önemli sorunlarından biri de eğitimidir. Üniversitemizde alt yapı, laboratuvarlar, araştırma merkezleri ve hatta öğretim üyesi eksiklikleri bulunmaktadır. Ülkemizde tam teşekküllü 5-6 üniversite sayabiliriz. Diğerleri tabela üniversitesi konumunda bulunmaktadır. Yeni yeni üniversiteler açmak yerine mevcut üniversitelerin eşit konuma getirilip, bilimsel bilginin üretim merkezleri haline dönüştürülmeleri gerekmektedir. Mühendislik eğitiminin dünyadaki gelişimlerine paralel olarak yeniden düzenlenmesi gerekiyor. Mühendislere meslek işi ve uygulamalı eğitim imkânı sağlanmalıdır.

Bizleri parasız, özerk, bilimsel ve demokratik bir üniversiteye istiyoruz. Bunun da sıkı bir birliktelikle sağlanabileceğine inanıyor ve sizleri birlikteliğe çağırıyoruz.

"HAYDİ, JEOGENÇ EL ELE"

" HAYDİ, TMMOB EL ELE " diyoruz.